

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.55/2013/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2013. november 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés büntette miatt **I.r. vádlott és társa** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék 2012. november 29. napján kihirdetett 18.B.97/2012/11. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I.r. vádlottat lefokozásra is ítéli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék a 2012. november 29. napján kihirdetett 18.B.97/2012/11. számú ítéletével **I.r. vádlottat** a Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző (3) bekezdés szerint minősülő, társtettesként elkövetett vesztegetés büntette miatt 2 (kettő) évi - végrehajtásában 4 (négy) évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte, és I.r. vádlottal szemben 5.000,- forint vagyonekobzást rendelt el. Ellenben **II.r. vádlottat** az ellene a Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző (3) bekezdés szerint minősülő, vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmentette. **I.r. vádlottat** kötelezte 3.480,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész három napi gondolkodási időt követően fellebbezést jelentett be **I.r. vádlott** terhére büntetésének súlyosítása, II.r. vádlott bűnösségének megállapítása és vele szemben büntetés kiszabása érdekében. Mellékelte fellebbezésének írásbeli indokolását is, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság tévedett, amikor nem fogadta el a rendelkezésre álló tanúvallomásokat teljes egészében, ezért helytelen következtetésre jutott, amikor II.r. vádlottat felmentette az ellene emelt vád alól. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ... vallomása alapján helytelenül következtetett arra, hogy nem állapítható meg ítéleti bizonyossággal II.r. vádlott felelőssége, mivel tévesen vont le azt a következtetést, hogy a helyszínen három, egymáshoz igen közel álló rendőr volt jelen. Indítványozta ezért II.r. vádlott bűnösségének megállapítását, és vele szemben büntetés kiszabását. Mivel a vádlottak rendfokozat viselésére méltatlanok, indítványozta, hogy a másodfokú bíróság őket lefokozásra is ítélje.

I.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentették be fellebbezésüket, **II.r. vádlott** és védője az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.93/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést **I.r. vádlott** tekintetében kiegészítéssel, **II.r. vádlott** vonatkozásában pedig módosítással tartotta fenn. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletének tényállása annak megalapozatlansága miatt, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján kiegészítésre szorul. Indítványozta annak rögzítését, hogy amikor **I.r. vádlott** a feljelentőt közúti ellenőrzés alá vonta, addig ..., járőrvezetője biztosítása mellett szintén gépjármű ellenőrzést hajtott végre. Álláspontja szerint ezt követően **I.r. vádlott** vonatkozásában az elsőfokú ítélet már felülbíráható, azonban **II.r. vádlott** tekintetében az ítélet ezt követően is a Be. 351. § (2) bekezdés b./ és d./ pontjában írt megalapozatlansági okok miatt felülbírálatra alkalmatlan marad. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság **II.r. vádlott** vonatkozásában indokolási kötelezettségének teljes egészében nem tett eleget, mivel nem értékelte **II.r. vádlott** azon következetes vallomását, hogy közúti ellenőrzést a vádbeli időpontban nem hajtott végre. Véleménye szerint a megállapított tényállás azért sem fogadható el, mivel nyilvánvalóan ellentétes a rendőrrjáőri intézkedések végrehajtásának módját szabályzó rendelkezésekkel. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés **I.r. vádlott** vonatkozásában nem alkalmas a büntetési célok elérésére, ezért annak súlyosítása indokolt. Indítványozta ezért, hogy a másodfokú bíróság **I.r. vádlottal** szemben mellőzze a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését, és vele szemben a börtönbüntetés mellett közügyektől eltiltást is alkalmazzon. **II.r. vádlott** vonatkozásában az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítására tett indítványt.

I.r. vádlott védője előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását. Ebben fellebbezését továbbra is fenntartva kifejtette, hogy az elsőfokú ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés a./ és d./ pontjában írtak miatt megalapozatlan, a tényállás hiányos és a bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság elutasította a tárgyaláson előterjesztett bizonyítási indítványt, ennek indokát azonban nem adta meg ügydöntő határozatában. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet lényegében ... vallomásán alapszik, azonban vitatta a fényképről történő felismerésre bemutatás bizonyító erejét, továbbá szükségesnek tartotta annak megvizsgálását, hogy a tanú mennyiben tett önként eleget bejelentési kötelezettségének. Mindezek alapján védence felmentésére tett indítványt. Nem értett egyet az ügyész büntetés súlyosítására irányuló indítványával, utalt védence szakmai elhivatottságára, az ezt alátámasztó parancsnoki véleményre. Mindezek alapján indokolatlannak találta - figyelemmel az időmúlásra is - a kiszabott büntetés súlyosítását.

A másodfokú nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség jelenlévő képviselője az általa előterjesztett ügyészi indítványt továbbra is fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének csak részben tett eleget, az általa megállapított tényállás hiányos, azonban **I.r. vádlott** tekintetében e megalapozatlanság orvosolható, és az ítélet felülbírálatra alkalmassá

válík. E körben megismételte írásban előterjesztett indítványát azzal a kiegészítéssel, hogy továbbra is lehetőséget lát arra, hogy az ítélet csak részben, II.r. vádlott tekintetében kerüljön hatályon kívül helyezésre, mivel a vesztegetés bűncselekménye vonatkozásában a vádlottak felelőssége az egymástól elkülöníthető, bűnösségük önállóan is megállapítható. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének a felmentő rendelkezés tekintetében, tévesen vont le azt a következtetést, hogy II.r. vádlott a terhére rótt bűncselekményt nem követte el. Az ügyészi átiratát azzal egészítette ki, hogy I.r. vádlott vonatkozásában az ügy elbírálása idején hatályos büntető törvényeket kérte alkalmazni, mivel a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezések miatt az új büntető jogszabályok számára kedvezőbb elbírálást tesznek lehetővé. Fenntartotta azt az álláspontját, hogy I.r. vádlott vonatkozásában a büntetési célok csak végrehajtandó szabadságvesztéssel és közügyektől eltiltás alkalmazásával érhetők el. Indítványozta ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását a vádlott cselekményének a Btk. 294. § (1) bekezdésébe ütköző (3) bekezdés aa. pontjában írt vesztegetésként történő megjelölését, a szabadságvesztés felfüggesztésére vonatkozó rendelkezés mellőzését és közügyektől eltiltás kiszabását. A vagyonelkobzás alkalmazásával egyetértett, mivel az a törvény rendelkezése alapján kötelező. II.r. vádlott vonatkozásában megismételte az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát.

I.r. vádlott védője fellebbezését és írásban előterjesztett fellebbezés indokolását fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a hiányos nyomozás adatait nem pótolta, megelégedett a rendelkezésére álló egyetlen terhelő bizonyíték elfogadásával, ... vallomásával. Álláspontja szerint vitatható, hogy e tanú önként tett volna eleget a bűncselekmény bejelentésére vonatkozó kötelezettségének. Kifejtette, hogy nem pótolható hiányosság, hogy a nyomozás során elmaradt a feljelentő tanúként történő kihallgatása, a vádlottakkal történő szembesítése, és az ezt megelőző élő személlyel lefolytatott felismerésre bemutatás lebonyolítása. Felhívta a figyelmet, hogy az első tárgyaláson e tanú úgy nyilatkozott, hogy a jelenlévő vádlottakat nem ismeri fel, ami kétségesse teszi a nyomozás során fényképről történő bemutatás eredményének elfogadását is. Továbbra is az elsőfokú ítélet megalapozatlanságára hivatkozott, továbbá arra az eljárási szabálysértésre, mely szerint a bíróság nem indokolta a bizonyítási indítványok elutasítását ügydöntő határozatában. A fellebbezés irányát megváltoztatva ezért elsősorban az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítására tett indítványt. E körben utalt arra, hogy amennyiben a bíróság II.r. vádlott tekintetében az ítéletet hatályon kívül helyezné, úgy a vádlottak felelőssége külön-külön nem lenne elbírálható. Az ügyészi indítvánnyal kapcsolatban az időmúlásra, továbbá arra hívta fel a figyelmet, hogy az első eljárás során az eljáró ügyészség nem kifogásolta a felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását, fellebbezésére a lefokozás mellőzése miatt került sor. Álláspontja szerint nem merült fel olyan körülmény, amely indokolná az ügyészség álláspontjának megváltoztatását, és a vádlottak cselekményének súlyosabb megítélését. Ezzel szemben arra utalt, hogy védence legjobb tudása szerint látja el szolgálatát, és a közeljövőben várható első gyermeke megszületése.

Amennyiben a másodfokú bíróság megállapítaná védence bűnösségét, a kiszabott büntetés enyhítésére tett indítványt, és indítványozta annak megfontolását, hogy a bíróság előzetesen mentesítse védencét a büntetett előlethez fűződő hátrányok alól. Véleménye szerint a vádlottak cselekményének elbírálására a bűncselekmény elkövetésekor hatályos büntető rendelkezéseket kell alkalmazni, mivel azok rájuk nézve kedvezőbbek.

II.r. vádlott védője perbeszédében kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg a tényállást, és okszerűen jutott arra a következtetésre, a feljelentő vallomásának értékelése után, hogy nem bizonyítható védence bűnössége. Véleménye szerint az ügyészség nem fejtette ki, hogy álláspontja szerint miért tartja megalapozatlannak az elsőfokú ítéletet, és megjegyezte, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az elsőfokú bíróság mindkét vádlottat felmenthette volna az ellene emelt vád alól, mivel kétséget kizáróan nem bizonyítható, hogy nem a másik járőr páros intézkedett-e ...sal szemben. Mindezek alapján az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt védence tekintetében.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 348. § (1) bekezdése alapján mindkét vádlott tekintetében teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy a vádlottakkal szemben először a Fővárosi Bíróság 2010. szeptember 27-én 14.B.1161/2010/5. szám alatt hozott ítéletet, melyben mindkét vádlott bűnösségét a váddal egyezően megállapította, és velük szemben felfüggesztett szabadságvesztést szabott ki. A Fővárosi Ítéltábla 2011. december 15-én kelt Bf.360/2010/16. számú határozatával az elsőfokú ítéletet a Be. 375. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

A Fővárosi Törvényszék a megismételt eljárásban az eljárási szabályokat lényegében betartotta, a másodfokú bíróság iránymutatása alapján folytatta le a bizonyítási eljárást. Alapos azonban az I.r. vádlott védőjének azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatában nem indokolta meg az előterjesztett bizonyítási indítványok elutasításának okait. Ezzel megszegte a Be. 258.§ (3) bekezdés f/ pontjában írt rendelkezést. Indokolási kötelezettségének részleges megszegése azonban nem vezethetett a Be. 373. § (1) bekezdés III.a. pontja, illetve a Be. 375.§ (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, és az ügydöntő határozat e mulasztás miatt nem vált megalapozatlanná.

A vádlottak tagadták a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. I.r. vádlott írásban előterjesztette vallomását, amelyet az elsőfokú bíróság annak felolvasásával a bizonyítás részévé tett és ismertette korábban tett vallomásait. I. és II.r. vádlottak védekezését összevetette a rendelkezésére álló egyéb bizonyítékokkal, és mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg ítéleti tényállását.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal az ügyészi indítvánnyal, mely szerint az elsőfokú ítélet I.r vádlott tekintetében részben, a II.r. vádlott vonatkozásában pedig teljesen alkalmatlan a felülbírálatra, mivel az megalapozatlan.

Az elsőfokú bíróság a vádlottak tagadásával szemben ... vallomására alapította ítéletének tényállását, amit részben alátámasztottak az általa megvizsgált további bizonyítékok, így ... és ... vallomásai, valamint az ismertetett okiratok. ... a nyomozás során fényképről felismerte a vele szemben intézkedő I.r. **vádlott**, a felismerésre bemutatás szabályait betartották, annak eredménye a másodfokú bíróság álláspontja szerint meggyőző. E tanú végig következetes vallomást tett, amely során azt is előadta, hogy a helyszínen több rendőr is tartózkodott, amikor intézkedés alá vonták. Az elsőfokú bíróság csak abban a körben állapított meg büntetőjogi felelősséget, ahol ezt a bizonyítékok kétséget kizáróan alátámasztották. Helytállóan következtetett arra, hogy ítéleti bizonyossággal nem lehet megállapítani, hogy II.r. **vádlott** vett-e részt a korrupciós cselekményben, vagy esetleg a helyszínen jelenlévő másik ismeretlen rendőr. Ezért törvényesen mentette fel bizonyítékok hiányában az ellene emelt vád alól, figyelemmel a Be. 4. § (2) bekezdésében írtakra is.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az eljáró büntető tanács indokolási kötelezettségének a szükséges - vádlottak felelősségét érintő - körben eleget tett, és ítéletének tényállása sem szorul kiegészítésre a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján.

A másodfokú bíróság nem adott helyt az I.r. vádlott védőjének további bizonyítás felvételére irányuló indítványával. A védő megismételte az elsőfokú tárgyaláson előterjesztett azon indítványát, hogy a másodfokú bíróság ismertesse a parancsnoki kivizsgálás iratait, illetve tanúként hallgassa ki ..., továbbá A másodfokú bíróság megállapította, hogy a parancsnoki kivizsgálás anyagát az elsőfokú bíróság ismertette, annak készítőjének kihallgatása nem indokolt, mivel a cselekményről csak közvetve van tudomása, amit jelentésében egyébként is rögzített. A másodfokú bíróság álláspontja szerint további tanúkihallgatás is szükségtelen, az ügy szempontjából releváns információk abból nem nyerhetők, az csak a büntetőeljárás indokolatlan elhúzódását eredményezné.

Az eltérő tényállás megállapítására irányuló indítványok lényegében az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadják, amelyek a Be. 351. § (1) és a 352. § (3) bekezdésére figyelemmel eredményre nem vezethettek. A másodfokú bíróság határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az ítélet megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak. A másodfokú bíróság pedig csak azokkal a tényekkel kapcsolatban értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amelyekkel bizonyítást vett fel, kivéve, ha az iratok tartalma, vagy ténybeli következtetés alapján a vádlottat felmenti, vagy az eljárást megszünteti. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem merült fel olyan új tény, illetőleg nem hivatkoztak olyan új bizonyítékokra, amely alapján szükségessé vált volna további

bizonyítás lefolytatása, tehát eltérő tényállás megállapításának feltételei nem álltak fenn. Az előzőekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet.

A másodfokú bíróság a Btk. 2. §-ára figyelemmel a cselekmény elkövetésekor hatályban lévő büntető törvény szerint bírálta el a vádlottak cselekményét. Álláspontja szerint az új büntető törvénykönyv rendelkezései nem teszik lehetővé a cselekmények enyhébb megítélését.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett I.r. **vádlott** bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményét is. I.r. vádlott intézkedő rendőrként az 1978. évi IV. törvény 137. § 1/l. pontja alapján hivatalos személynek minősül, aki azért, hogy a szabálysértés elkövetőjével szemben feljelentési kötelezettségét ne teljesítse, előnyt, 5.000 forintot kért. Magatartásával tehát maradéktalanul megvalósította az 1978. évi IV. törvény 250. § (1) bekezdésébe ütköző (3) bekezdés szerint minősülő, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettét. Mivel a cselekményt a tényállás szerint ismeretlen társával együtt követte el, törvényes a társtetteségre való utalás is.

A másodfokú bíróság I.r. vádlott büntetésének súlyosítására irányuló indítvánnyal részben értett egyet.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette figyelembe a bűnösségi körülményeket, azonban további enyhítő körülményként kell értékelni, hogy nemsokára megszületik gyermeke, illetve, hogy eddig szolgálatát előjárói meglegedésére látta el. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az idő múlására is figyelemmel nem szükséges az I.r. vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazása, a büntetési célok elérhetők az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 évi, végrehajtásában 4 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetéssel is.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor katonai büntetést nem alkalmazott I.r. vádlottal szemben. I.r. **vádlott** - az elkövetett cselekmény jellege miatt - méltatlanná vált rendfokozat viselésére, ezért a másodfokú bíróság az 1978. évi IV. törvény 131. §-a alapján lefokozás kiszabását is szükségesnek találta. Ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és I.r. vádlottal szemben a legsúlyosabb katonai büntetést is alkalmazta. A másodfokú bíróság nem értett egyet I.r. vádlott védőjének előzetes mentesítésre vonatkozó indítványával, mivel álláspontja szerint a korrupciós bűncselekményt megvalósító vádlott nem érdemes e kedvezményre.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla helyes indokainál fogva - mindkét vádlott vonatkozásában - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. november 6. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és **I.r. vádlott** tekintetében a szabadságvesztés kivételével végrehajtható.

, 2013. november 6. napján

. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke